

Arrest

nr. 270 812 van 31 maart 2022
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat B. SOENEN
Vaderlandstraat 32
9000 GENT

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN, IVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 10 juni 2021 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 7 mei 2021.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 7 december 2021 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 14 januari 2022.

Gelet op het arrest nr. 267 502 van 28 januari 2022 waarbij de debatten worden heropend en de terechtzitting wordt bepaald op 25 februari 2022.

Gelet op de beschikking van 23 februari 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 9 maart 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MAES.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. VANDEWALLE loco advocaat B. SOENEN en van haar voogd, en van attaché H. NUJTS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1. Verzoeker verklaart de Afghaanse nationaliteit te hebben en afkomstig te zijn van het district Hesarak in de provincie Nangarhar. Hij zou geboren zijn op X 2007 en komt in België aan als een niet-begeleide minderjarige.

2. Op 5 juni 2019 dient verzoeker een verzoek om internationale bescherming in bij de Belgische overheden. Hij wordt op 30 november 2019 gehoord op het commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS).
3. Op 21 februari 2020 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: commissaris-generaal) een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.
4. Deze weigeringsbeslissing wordt door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) vernietigd bij arrest nr. 241 155 van 17 september 2020.
5. Op 7 mei 2021 neemt de commissaris-generaal een nieuwe beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.
Dit is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U beweert de Afghaanse nationaliteit te bezitten, Pashtoun te zijn en afkomstig te zijn uit het dorp Gad Khel, gelegen in het district Hesarak, provincie Nangarhar. U bent twaalf jaar. U heeft jongere broers en zussen. Uw vader werkte voor de politie of het leger, ergens in Afghanistan. Hij kwam nooit huiswaarts. Wanneer jullie hem met het gezin wilden gaan bezoeken, huurde uw vader een slaappleaats in de stad Jalalabad. U ging hem daar dan met uw moeder en het gezin bezoeken. In Hesarak stond u, naast naar school gaan, in voor het onderhoud van het gezin. Zo hielp u uw moeder met boodschappen en werkte u op de familiale landbouwgronden. U cultiveerde verschillende groenten zoals spinazie, ajuinen en soms mais. Af en toe dienden jullie leden van de taliban eten te geven, wanneer ze bij jullie aan de deur stonden. Wanneer jullie op bezoek bij jullie vader waren geweest en dus niet thuis waren om hen te dienen, vroegen de leden van de taliban waar jullie heen waren gegaan. Jullie vertelden dat uw vader een winkel had in de stad en jullie hem gingen bezoeken. De strijders twijfelden echter aan de geloofwaardigheid van jullie verhaal, aangezien uw vader ook huiswaarts in Hesarak kon komen indien hij enkel een winkel had. Jullie merkten de twijfel op bij de taliban en hoorden de strijders telefoneren naar hun collega's. Ook hadden jullie gehoord dat families die geen eten wilden geven aan de taliban zouden worden gearresteerd. Om die reden besloot uw familie dat u diende weg te vluchten uit de regio, uit schrik te worden gearresteerd door de taliban. De smokkelaar werd betaald door uw vader en uw oom langs vaders zijde, die in het Verenigd Koninkrijk woont. U kwam aan op 4 juni 2019 in België en een dag later, op 5 juni 2019, diende u een verzoek om internationale bescherming in. Ter staving van uw verzoek legde u twee kopieën van een werkbadge van uw vader neer en een print van een foto van uw vader op het werk.

Op 24 februari 2020 nam het CGVS een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat er geen geloof kon worden gehecht aan uw identiteit en familiaal profiel. Zo maakte u niet aannemelijk de zoon van een politieagent of soldaat te zijn en afkomstig te zijn uit het district Hesarak, provincie Nangarhar. U diende tegen deze beslissing een beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV), die op 17 september 2020 in haar arrest nr. 241155 de beslissing van het CGVS vernietigde omdat, hoewel u niet tegemoet was gekomen aan uw plicht tot medewerking, de Raad van oordeel was dat er verder onderzoek diende te gebeuren of uw psychologische problematiek, zoals uw advocaat attesteerde in het verzoekschrift, mogelijks een negatieve impact kon hebben gehad op het verloop van het persoonlijk onderhoud op het CGVS, op de verklaringen die u had afgelegd, op het (on)vermogen om deel te nemen aan het persoonlijk onderhoud, om zich gedurende langere periode te concentreren en om volwaardige verklaringen af te leggen. In het kader van uw beroep legde uw raadsman onder meer een medische attest neer van kinderen jeugdpsychiater dr. De Vlieger d.d. 09/03/2020, waaruit blijkt dat u snel drukte ervaart in uw hoofd en daardoor moeilijk kan functioneren op school of op een time-out project, alsook dat u veel hoofdpijn krijgt, blokkeert en een soort 'black-out' krijgt wanneer er een lang stresserend gesprek plaatsvindt. Er wordt tevens melding gemaakt dat er kenmerken van het autisme spectrum stoornis (ASS) werden opgemerkt en er werd de medicatie Abilifi opgestart om uw overprikkeling te verminderen. Er wordt aangegeven in dit verslag dat u een goede oriëntatie in tijd, plaats en ruimte heeft. Ook legde uw advocaat een verlag voor van K.B., psychotherapeut bij Minor Ndako, d.d. 10/03/2020. Deze psychotherapeut vermoedt dat u een autisme spectrum stoornis (ASS) leidt. U heeft uw vaste gewoontes en heeft het heel moeilijk met verandering. U raakt snel overprikkeld en zondert zich geregeld af omdat u niet met drukte om kan. Ook is uw concentratievermogen beperkt tot 30 à 40 minuten. Met voldoende regelmatige pauzes kan er tot maximaal twee uur les gegeven worden. Volgens

dit attest heeft u ook moeite wanneer er veel vragen worden gesteld en wilt u niet werken met vragenlijsten. Het heeft u meer rust wanneer u zelf kan vertellen over wat u bezighoudt. Tot slot meldt dit attest dat u volgende stressklachten heeft: hoofdpijn, slecht slapen, nachtmerries en overgevoeligheid aan lawaai (overprikkeling). Tot slot legde uw advocaat het verslag M-decreet d.d. 22/06/2020 voor van het CLB waarin uw IQ van 64, verstandelijke beperking en concentratieproblemen worden bevestigd. Uw gedrag doet denken aan autisme en/of traumaervaringen, aldus het verslag. U heeft het moeilijk met veranderingen en ook uw participeren in de klas werd bemoeilijkt door uw regelovertredend gedrag. U maakt tot slot niet zo vlot nieuwe vrienden. Naast enkele medische attesten legde uw advocaat ook enkele stukken van Tolonews, Pajhwok, Afghanistan Times en de State Bank of Pakistan neer in zijn verzoekschrift om aan te tonen dat u praatte over de Pakistaanse munteenheid tijdens uw persoonlijk onderhoud en niet de Afghaanse, een OCHA kaart om aan te tonen dat u een goede geografische kennis bezit en het EASORapport over de veiligheidssituatie van Hesarak.

Naar aanleiding van deze beslissing tot vernietiging van de RvV, werd u in een verzoek om inlichtingen bijkomende informatie opgevraagd omtrent uw medische historiek in België; de periode, wijze en frequentie van uw eventuele behandeling, d.i. zowel op het vlak van behandelingssessies als op het vlak van een medicamenteuze opvolging; en in het bijzonder: de eventuele negatieve impact van uw medisch-psychische gezondheidstoestand op uw (cognitieve) mogelijkheden en vaardigheden om deel te nemen aan een persoonlijk onderhoud op het CGVS (zoals het onderhoud dat reeds heeft plaatsgevonden op 20/11/2019) evenals om in het kader van een dergelijk onderhoud volwaardige verklaringen af te leggen met betrekking tot uw verzoek om internationale bescherming.

Als antwoord op deze vraag om inlichtingen heeft het CGVS naast de medische attesten die uw advocaat reeds neer had gelegd bij de RvV een bijkomend verslag verkregen van kinder- en jeugdpsychiater dr. D.V. d.d. 17/02/2021. Hierin wordt opnieuw gemeld dat er kenmerken van het autisme spectrum stoornis (ASS) worden opgemerkt en u moeite heeft met veranderingen. U heeft het moeilijk om emoties te verwoorden en blokkeert snel. Alsook bevestigt dr D.V. dat u stress hebt omwille van de onduidelijkheden rond uw familiehereniging en dat u, ondanks de opstart van de medicatie Abilifi en extra opvolging, het nog steeds moeilijk hebt om naar school te gaan. Ook legt u opnieuw een verlag voor van K.B., psychotherapeut bij Minor Ndako, d.d. 16/02/2021. Daar waar u aanvankelijk vaak in een toestand van hyperarousal zou verkeerd hebben, wat vaak resulteerde in woede-uitbarstingen en agressie-incidenten, heeft u inmiddels rust gevonden en raakt u, mede door de opstart van medicatie, minder overspoeld door emoties. U leeft nog steeds erg teruggetrokken aldus dit verslag en houdt er een problematisch schooltraject op na. Het CLB testte uw IQ op 64. Omwille van uw beperkt concentratievermogen, functioneert u beter wanneer één op één wordt gewerkt, aldus het verslag.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofde, als niet-begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend. Meer bepaald werd er u een voogd toegewezen die u bijstaat in het doorlopen van de asielpcedure; werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van uw voogd en advocaat die in de mogelijkheid verkeerden om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en werd er bij de beoordeling van uw verklaringen rekening gehouden met uw jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in uw land van herkomst.

Naar aanleiding van uw beroep bij de RvV legde uw advocaat een medische attest neer van kinder- en jeugdpsychiater dr. D.V. d.d. 09/03/2020, een attest van uw psychotherapeut bij Minor Ndako, d.d. 10/03/2020 en een verslag van uw verslag M-decreet d.d. 22/06/2020, waarin onder meer melding werd gemaakt van een verstandelijke beperking, kenmerken van ASS en gedragsproblemen, alsook concentratieproblemen en stressklachten. Ook zou u een soort 'black-out' krijgen wanneer er een lang stresserend gesprek plaatsvindt en er bij u kenmerken zijn vastgesteld van het autisme spectrum stoornis (ASS).

Er dient te worden opgemerkt dat uw consultaties bij de kinder- en jeugdpsychiater D.V. pas van start gingen op 2 maart 2020, na uw persoonlijk onderhoud op het CGVS en na het verkrijgen van de weigeringsbeslissing van het CGVS (zie attest d.d. 09/03/2020). Noch vóór, noch tijdens het persoonlijk onderhoud waren er aldus indicaties dat u kampte met bepaalde psychische klachten.

Om hier op specifieke vraag van de RvV toch rekening mee te kunnen hoe uw medisch-psychische gezondheidstoestand uw (cognitieve) mogelijkheden en vaardigheden om deel te nemen aan een persoonlijk onderhoud op het CGVS kon beïnvloeden, werd u door het CGVS op 28 januari 2021 in een verzoek om inlichtingen bijkomende informatie gevraagd omtrent uw medische historiek in België; de periode, wijze en frequentie van uw eventuele behandeling, d.i. zowel op het vlak van behandelingssessies als op het vlak van een medicamenteuze opvolging; en in het bijzonder: de eventuele negatieve impact van uw medisch-psychische gezondheidstoestand op uw (cognitieve) mogelijkheden en vaardigheden om deel te nemen aan een persoonlijk onderhoud op het CGVS (zoals het onderhoud dat had plaatsgevonden op 20/11/2019) evenals om in het kader van een dergelijk onderhoud volwaardige verklaringen af te leggen met betrekking tot uw verzoek om internationale bescherming. Naast de bij de RvV reeds neergelegde attesten stuurde uw advocaat twee extra attesten door die bovenstaande bevindingen bevestigen. De verkregen antwoorden van uw kinderpsycholoog d.d. 17/02/2021 en psychotherapeut bij Minor Ndako d.d. 16/02/2021 bleven echter opnieuw uiterst vaag en weinig gedetailleerd. Er wordt weliswaar melding gemaakt van concentratieproblemen en moeilijkheden om emoties te verwoorden, maar er wordt allermindst gedetailleerd ingegaan in welke mate uw concentratie verstoord is en wat de gevolgen ervan zijn op uw verklaringen betreffende uw asielmotieven, zoals afgelegd op het CGVS op 20 november 2019. Indien er al een invloed zou zijn, werd er aldus nagelaten te verduidelijken wat de eventuele negatieve impact van uw medisch-psychische gezondheidstoestand op uw (cognitieve) mogelijkheden en vaardigheden waren om deel te nemen aan het persoonlijk onderhoud op het CGVS op 20 november 2019. Ook wordt er enkel aangehaald dat u weliswaar kenmerken vertoont van ASS, maar nergens in een van de attesten wordt deze diagnose effectief bevestigd noch geduid wat ervan de invloed zou geweest kunnen zijn op het afleggen van verklaringen bij het CGVS.

Tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS is ook nergens naar voor gekomen dat u niet in staat was om gehoord te worden, noch werd dit aangegeven door u, noch door uw voogd noch door uw advocaat. Evenmin hadden u, uw voogd of advocaat op het eind van het onderhoud opmerkingen op het verloop van het persoonlijk onderhoud. Nergens wordt er in een van de neergelegde documenten aangehaald dat u niet in staat was om gehoord te worden in het kader van uw verzoek om internationale bescherming. Uw psychotherapeut bij Minor Ndako, d.d. 16/02/2021, meldde in haar attest bovendien dat u, omwille van uw beperkt concentratievermogen, beter functioneert wanneer één op één wordt gewerkt, wat tijdens uw onderhoud bij het CGVS het geval was. In haar attest d.d. 10/03/2020 haalt uw psychotherapeut bij Minor Ndako ook aan dat u meer rust hebt wanneer u zelf kan vertellen over wat u bezighoudt. Zoals blijkt uit het onderhoud werd u meermaals uitgenodigd in honderduit te vertellen, over het werk van uw vader en over uw eigen activiteiten (CGVS, p. 6, 13, 14). Het verslag van kinderen jeugdpsychiater D.V. d.d. 09/03/2020 geeft bovendien aan dat u een goede oriëntatie in tijd, plaats en ruimte heeft. Er werden u ook open en gesloten vragen gesteld, en eenvoudige en duidelijke vragen waarvan noch u, noch uw voogd noch uw advocaat aangaven er de logica en de inhoud niet correct van te hebben begrepen. Uit de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt eveneens duidelijk dat u zonder omwegen of moeilijkheden hebt geantwoord op de vragen betreffende uw directe leefwereld in het algemeen. Ook blijkt uit de notities dat het persoonlijk onderhoud op normale wijze is verlopen en kunnen er geen noemenswaardige problemen worden afgeleid. Uw psychotherapeut bij Minor Ndako schrijft in haar verslag d.d. 10/03/2020 bovendien dat u goed kan aangeven wat er niet goed gaat met u en wat er stress geeft. U gaf aan het eind van het persoonlijk onderhoud weliswaar te kennen dat u last had van hoofdpijn maar bevestigde dat het gesprek goed was verlopen en dat alles heel duidelijk was voor u (CGVS, p. 26-27). Naar analogie van uw verklaringen op het CGVS geeft kinder- en jeugdpsychiater D.V. ook aan in haar verslag d.d. 09/03/2020 dat u veel hoofdpijn krijgt en voegt ze toe dat u blokkeert en een soort 'black-out' krijgt wanneer er een stresserend gesprek plaatsvindt. De dokter laat echter na in dit verslag, alsook in haar verslag van d.d. 17/02/2021, wat de door haar aangegeven 'black-out' voorstelt. De voogd gaf aan dat de afwezigheid van de vader psychisch sterk kan doorwegen, maar gaf niet te kennen dat bepaalde psychische klachten het persoonlijk onderhoud zouden hebben beïnvloed. Ook werd u er tijdens de inleiding en doorheen het persoonlijk onderhoud op gewezen dat u naast de gegeven gebruikelijke pauze steeds om een extra pauze kon vragen (CGVS, p. 4, 14, 22). Noch u, noch uw voogd, noch uw advocaat gaven aan daar onmiddellijk nood aan te hebben. Aldus blijkt nergens uit de door u neergelegde verslagen dat uw

psychische toestand een impact heeft gehad op uw verklaringen, afgelegd tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient echter te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, 2009 en HvJ, C-277/11, M.M. t. Ierland, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, Saadi t. Italië, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, NA t. Verenigd Koninkrijk, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats **uw verantwoordelijkheid en plicht** om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop u zich beroept. Dit neemt niet weg dat de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen voor de bepaling van de relevante elementen van dat verzoek met de verzoeker dient samen te werken.

Deze samenwerkingsplicht in hoofde van het CGVS bestaat er in de eerste plaats in dat het CGVS nauwkeurige en actuele informatie verzamelt over de algemene omstandigheden in het land van herkomst (HvJ, C-277/11, M.M. t. Ierland, 2012, §§ 65-68; EHRM, J.K. e.a. t. Zweden, nr. 59166/12, 23 augustus 2016, § 98). Dit vloeit logischerwijze voort uit het feit dat het doel van de procedure voor de toekenning van internationale bescherming er in bestaat na te gaan of een verzoeker al dan niet nood heeft aan internationale bescherming, en bij de beoordeling van deze beschermingsnood niet alleen rekening moet worden gehouden met de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker, maar ook met algemene omstandigheden in het land van oorsprong op het tijdstip waarop een beslissing wordt genomen (artikel 48/6, § 5 Vw.).

Wat de persoonlijke omstandigheden betreft, spreekt het voor zich en wijst ook het EHRM er op dat een **verzoeker in wezen de enige partij is die in staat is om informatie over zijn persoonlijke omstandigheden te verschaffen**. Bijgevolg rust de bewijslast, voor wat de individuele omstandigheden betreft, in beginsel op de schouders van de verzoeker, die zo spoedig mogelijk alle elementen ter staving van zijn verzoek om internationale bescherming dient neer te leggen (EHRM, J.K. e.a. t. Zweden, nr. 59166/12, 23 augustus 2016, § 96).

In het licht van het voorgaande en overeenkomstig artikel 48/6, § 1, eerste lid Vw. bent u derhalve verplicht om van bij aanvang van de procedure **uw volle medewerking** te verlenen bij het verschaffen van informatie over uw verzoek om internationale bescherming, waarbij het aan u is om de nodige feiten en **relevante elementen** aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over het verzoek om internationale bescherming. Deze relevante elementen omvatten luidens artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet onder meer, doch niet uitsluitend, uw verklaringen en alle documentatie of stukken in uw bezit met betrekking tot uw identiteit, nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van de relevante familieleden, land(en) en **plaats(en) van eerder verblijf**, eerdere verzoeken, reisroutes, reisdocumentatie en de redenen waarom u een verzoek indient.

Niettegenstaande u bij de aanvang van uw persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (CGVS, p. 2-4), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking. Vanzelfsprekend werd rekening gehouden met uw nog zeer jonge leeftijd. Hoewel zeker geen gedetailleerde kennis over uw regio wordt verwacht, mag ook van een minderjarig persoon verwacht worden dat hij een zicht heeft op zijn afkomst en identiteit.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde identiteit en regio van herkomst in Afghanistan. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging

en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw herkomst kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de regio van herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een verzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een verzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

In casu werd vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent aannemelijk te maken zoon van een politieagent of soldaat te zijn en afkomstig te zijn uit het district Hesarak, provincie Nangarhar.

Vooreerst slaagt u er niet in aannemelijk te maken dat uw vader voor de overheid werkzaam is. Van u, een minderjarige, kan zeker niet worden verwacht dat u alle details van het werk van uw vader kan weergeven. Echter, indien uw vader daadwerkelijk reeds jaren aan het werk is voor de overheid mag wel van u worden verwacht dat u enkele elementen kan aanbrengen die deze verklaarde tewerkstelling geloofwaardig maakt. Dat u daar niet toe in staat bent schaadt sterk het geloof in uw vader zijn werk, dat het kader van uw asielmotieven vormt, maar ook het door u aangemeten profiel. U haalt aan dat jullie naar de stad Jalalabad trokken om uw vader daar te gaan bezoeken omdat die zelf niet meer naar Hesarak kon uit veiligheidsoverwegingen (CGVS, p. 6). Verwacht mag worden dat u dan toch een begin van informatie zou kunnen geven over de rol van uw vader binnen de Afghaanse overheid. U haalt echter kortweg aan helemaal niets te weten over zijn activiteiten behalve dat hij werkzaam was voor de politie (CGVS, p. 6). Bij de Dienst Vreemdelingenzaken haalde u nochtans aan dat uw vader een soldaat bij het Afghaanse leger was en onder meer in Ghazni werkte (vragenlijst CGVS, d.d. 27/08/2019, vraag 5). Geconfronteerd met deze toch wel opmerkelijke tegenstrijdigheid haalt u aan dat politie en leger voor u hetzelfde is (CGVS, p. 8). Voor een twaalfjarige kan deze redenering gevolgd worden, edoch blijft deze incoherentie in uw casus frappant gezien u op het CGVS aanhaalt dat uw vader u in Afghanistan letterlijk had verteld dat hij voor de politie werkte, u hem in uniform had gezien en u het verschil in uniform kunt schetsen tussen dat van een politiemedewerker en dat van een persoon die voor het leger werkzaam is (CGVS, p. 7-8). Dat u dan toch twee verschillende werkgevers opgeeft, roept heel wat vraagtekens op. Merkwaardig is ook dat u, geconfronteerd met uw verklaringen op de DVZ dat uw vader in Ghazni actief was, bij het CGVS zegt dat dit niet klopte en uw oom, de broer van uw vader, u achteraf beschuldigde dom te zijn en u aanmaande niet meer te liegen (CGVS, p. 10). Uw oom zou u frappant genoeg wel niet hebben medegedeeld waar uw vader dan wel werkzaam was (CGVS, p. 10) en u ook geen enkel ander begin van informatie hebben meegegeven over de werkzaamheden van uw vader in Afghanistan. Dit is niet ernstig. U slaagt er dan ook niet in, naast de tegenstrijdige informatie, aan te geven wat zijn functie was, of hij een chef was en manschappen diende aan te sturen, waar hij ooit zou hebben gewerkt en waar hij momenteel aan het werk is (CGVS, p. 6-9). U haalt aan dat u klein was en hij niets tegen u wou vertellen (CGVS, p. 8). Indien u effectief zo weinig mogelijk mocht weten van zijn activiteiten, is het niet geloofwaardig dat uw vader u toch kenbaar zou hebben gemaakt bij de politie actief te zijn, gezien deze informatie al voldoende prijsgeeft om door de taliban te worden gevisieerd. Aangezien u enkel documenten neerlegt die betrekking hebben op uw vader mag worden aangenomen dat u en uw gezinsleden het belang van die werkzaamheden hoog inschatten. Het is dan ook frappant dat u geen enkele informatie kunt aanleveren.

Over die documenten, de enige die u bovendien neerlegt, dient te worden opgemerkt dat deze allerm minst iets staven, noch iets zeggen over uw identiteit. Zo legt u twee kopieën neer van zogenaamde badges van uw vader, die zijn activiteiten voor de Afghaanse overheid zouden moeten aantonen, quad non. Een kopie is onleesbaar, en op de ander staat uw vader gekend onder een andere familienaam dan die door u opgegeven. U kan hier vreemd genoeg geen verklaring voor aanbieden waarom de autoriteiten uw vader zouden hebben aangeworven onder een valse familienaam (CGVS, p. 8). Ook is deze badge vervallen sinds 2016. Over de door u neergelegde foto kan u dan weer niet uitweiden (CGVS, p. 6). Nochtans verkreeg u deze documenten via Messenger (CGVS, p. 9) en kan er dus aangenomen worden dat u in contact staat met uw familie. En zoals eerder geschreven staat u ook in nauw contact met uw oom. Uw bewering dat uw oom niet gemakkelijk bereikbaar is en vaak op het werk is, kan geen verschoning bieden voor uw onwetendheid. Verwacht mag worden dat u zich dan ook ruimschoots zou hebben bevraagd over het leven van uw vader in Afghanistan, te meer dit een immens grote impact had op uw leven.

Frappant is ook dat u tegenstrijdige informatie vertelt over het hebben van een Afghaanse identiteitskaart. Bij de DVZ haalde u aan dat uw taskara nog in Afghanistan lag, terwijl u bij het CGVS komt te vertellen dat uw taskara in Iran gesloten was, samen met geld en documenten (verklaring DVZ, d.d. 27/08/2019, vraag 25; CGVS, p. 20). Het is merkwaardig dat u over het bezit van een identiteitskaart incoherente verklaringen aflegt telkens u ernaar wordt gevraagd. Wat er ook van zij, het is evenzeer weinig geloofwaardig dat u, hoewel u dus nog in contact staat met het thuisfront en met uw oom, geen enkel bewijs neerlegt die uw identiteit en afkomst kan staven of die van uw familieleden. Nochtans werd u tijdens uw persoonlijk onderhoud gevraagd naar documenten over u en uw familieleden en werd u na uw onderhoud nog ruimschoots de tijd gegeven deze neer te leggen, wat u niet deed (CGVS, p. 20). Ook in het kader van uw beroep bij de RvV naar aanleiding van de weigeringsbeslissing van het CGVS noch na de vraag om inlichten legde u enig document neer die uw identiteit en afkomst of die van uw familieleden zou kunnen staven, wat toch opmerkelijk is.

Bovenstaande vaststellingen roepen dan ook heel wat vragen op over de geloofwaardigheid van uw identiteit alsook van uw familiaal profiel. Daarnaast slaagt u er allerminst in uw leven in Hesarak doorleefd te vertellen.

U haalt zelf aan dat u, naast naar school gaan, uw moeder steeds diende te helpen in het huishouden, met de boodschappen alsook met het cultiveren van groenten als spinazie, ajuinen en mais (CGVS, p. 14). Voor boodschappen trok u te voet naar Zarif Khel (CGVS, p. 11). Voor onderwijs ging u naar de Bazaar school in Hesarak (CGVS, p. 11). Hierdoor mag worden aangenomen dat u vaak buiten kwam, op publieke plaatsen kwam en dus onder de mensen kwam. Het is dat ook weinig geloofwaardig dat u slechts drie vrienden, met name A.R., A.M. en A., bij naam kunt benoemen wanneer wordt gevraagd naar kinderen uit uw dorp (CGVS, p. 16). De naam van uw dichtste buren bent u dan weer vergeten (CGVS, p. 16). Evenmin kunt u andere personen opnoemen (CGVS, p. 17). En hoewel u aangeeft dat het allemaal neven van elkaar zijn, kunt u zelfs de namen van hun broers, zussen of vaders niet benoemen (CGVS, p. 16-17). Wanneer dan naar klasgenootjes wordt gevraagd, slaagt u er enkel in opnieuw A.R. aan te halen. De naam van andere klasgenootjes bent u vergeten, verklaart u. Het is toch uiterst merkwaardig dat u, die toch elf jaar in uw dorp woonde en duidelijk een leven buitenshuis had, amper de naam weet van personen waarmee u opgegroeid bent. Er kan worden aangenomen dat u enkele namen bent vergeten, maar dat u slechts zo weinig informatie kunt verschaffen over de personen die uw leven in Hesarak vorm hebben gegeven is niet geloofwaardig.

Wat evenzeer opvallend is, is uw gebrekkige kennis van de Afghaanse kalender. Nochtans geeft u aan tot de vierde graad naar school te zijn geweest (Verklaring DVZ, vraag 11). Verwacht mag worden dat u dan toch een begin van besef zou hebben van de Afghaanse jaartelling en de maanden. Zo haalt u aan twaalf jaar oud te zijn en geboren te zijn in 2006 (CGVS, p. 5). Uw vertrekdatum situeert u in 2019 (CGVS, p. 12). Het is frappant dat u dit allemaal in de Gregoriaanse kalender kunt zeggen, maar dit niet kunt vertalen naar de Afghaanse kalender, waarmee u toch, als schoolgaand kind, in aanraking moet zijn gekomen. U weet zelfs niet wat de eerste maand van het jaar is (CGVS, p. 12) en meer algemeen kunt u zelfs geen enkele Afghaanse maand bij naam opnoemen, wat toch frappant is voor iemand die aanhaalt tot de vierde graad naar school te zijn geweest en school heeft gelopen tot drie weken voor zijn vertrek (CGVS, p. 12).

Opmerkelijker is echter dat u niet kunt aanhalen in welke maand een nieuw schooljaar startte in Hesarak (CGVS, p. 12). Want ook over het schoolgebeuren in uw regio van herkomst legt u weinig geloofwaardige verklaringen af. Zo vertelt u dat het echt koud kon zijn in de winter en het ook sneeuwde (CGVS, p. 13). U verklaart zelfs dat het ook in de herfst al koud kon zijn, wat er toch op wijst dat u kennis heeft van de seizoenen. Het is dat ook vreemd dat u aanhaalt dat het schooljaar in Hesarak in de winter van start ging, en dit tot tweemaal toe bevestigde (CGVS, p. 12). Zoals de informatie in het dossier aantoont, start geen enkel schooljaar in Afghanistan in de winter. Daarenboven blijkt uit de informatie dat Hesarak als koud district wordt gecategoriseerd, wat eveneens kan worden afgeleid uit uw verklaringen betreffende de winter. In deze koude districten begint het schooljaar pas in maart, en eindigt die in december.

Vervolgens biedt u geen zekerheid over het moment waarop u Afghanistan hebt verlaten. Zo zegt u in eerste instantie dat u drie weken voor uw vertrek met school was gestopt. Het werd toen warmer, maar de zomer was nog niet begonnen, verduidelijkt u (CGVS, p. 11-12). Merkwaardig is dan ook dat u in tweede instantie verklaart in de vakantie te zijn vertrokken, een paar dagen voor het nieuwe schooljaar van start ging, en de vakantie drie maanden duurde tussen twee schooljaren in (CGVS, p. 22). Dat u er

niet in slaagt eenduidig over de schoolkalender kunt vertellen in combinatie met belangrijke momenten uit uw leven, ondermijnt verder de geloofwaardigheid betreffende uw identiteit, profiel en herkomst.

Het geloof in uw voorstelling van uw leven in Hesarak wordt eveneens ondermijnd doordat u, die beweert dat u boodschappen ging doen in een dorp van Hesarak, niet goed op de hoogte is van de verschillende Afghaanse bankbiljetten en munten die in omloop zijn (CGVS, p.11). Als u gevraagd wordt naar het Afghaans geld meent u dat er enkel briefjes zijn en noemt u spontaan de waarden 10, 20, 50 en 100 op. Als u nog naar de andere waarden gevraagd wordt vermeldt u nog 100 en 500 (CGVS, p.15). Zoals blijkt uit de aan het dossier toegevoegde informatie zijn er in Afghanistan ook munten en briefjes van 1,2 en 5 Afghani in omloop. Aangenomen kan worden dat u als kind van elf jaar juist met deze munten en biljetten in aanraking kwam. Dat u deze waarden dan ook niet aanhaalt wanneer u er expliciet om gevraagd wordt doet afbreuk aan uw door u geschetste levensomstandigheden. De verwijzing van uw advocaat in zijn verzoekschrift dat u praatte over de Pakistaanse Roepies, gezien deze munteenheid het meest courant is in uw regio, gestaafd met documenten, kan niet zomaar worden gevolgd, gezien u er tijdens uw gehoor expliciet bij vermeldde dat de naast de door u aangegeven biljetten men in steden ook de dollar gebruikt (CGVS, p.15). Verwacht zou mogen worden dat u, die weet dat mensen in de steden naast de door u aangehaalde munteenheid, ook dollars gebruiken, dan ook zou vermelden dat u aan het praten bent over de Pakistaanse Roepies in plaats van de Afghaanse Afghani. Bovendien blijkt uit de info neergelegd door uw advocaat in zijn verzoekschrift, dat overheidspersoneel, waarvan u aangeeft dat uw vader een lid is, in Afghani worden uitbetaald. Verwacht mag worden dat u dan zeker op de hoogte bent van de Afghani. Tot slot is de verwijzing van uw advocaat naar de door u gebruikte Pakistaanse munteenheid ook zeer eenzijdig, gezien uit de informatie toegevoegd door het CGVS duidelijk blijkt dat men naast biljetten ook munten neerlegt wanneer men met Roepies betaalt, zeker voor kleinere bedragen. U beweert dan weer dat er zeker niet met munten werd betaald (CGVS, p. 15). Zoals aangehaald mag worden aangenomen dat u zeker ook voor kleinere bedragen boodschappen ging doen. Evenzo legt u zeer eigenaardige verklaringen af over het vee dat uw gezin had. U vertelt dat uw gezin over één geit beschikte. U weet echter niet wat u of uw gezinsgenoten met deze geit deden (CGVS, p.18). Indien u daadwerkelijk deel uitmaakte van een gezin dat in een rurale regio woonde en daarbij over een geit beschikte is het volstrekt onaannemelijk dat u het nut van dit dier voor uw gezin niet zou kunnen weergeven.

Tot slot dienen vragen gesteld te worden bij uw geografische kennis, hoewel anders beweert door uw advocaat in zijn verzoekschrift. Vanzelfsprekend moet van een minderjarige geen uitgebreide kennis worden verwacht, toch mag worden aangenomen dat u, die elf jaar in Afghanistan heeft gewoond, er vier jaar school heeft gelopen en her en der familie had wonen in uw regio (CGVS, p. 10), enige doorleefde geografische kennis hebt. U haalt aan dat uw familie bijvoorbeeld in het dorp Zarif Khel woonde (CGVS, p. 10). U weet dat u langs dorpen reed, op weg naar uw familie, maar omdat u steeds naar de bergen keek kunt u geen enkel dorp bij naam opnoemen (CGVS, p. 10). Nochtans, zegt u later, trok u ook te voet naar Zarif Khel voor boodschappen, omdat er geen geld genoeg was om een chauffeur te betalen die u kon brengen (CGVS, p. 11). Er mag dan toch worden verwacht dat u toch enkele dorpen zou kunnen benoemen die u langs moest op weg naar Zarif Khel, te meer omdat een blik op de kaart aantoonde dat er heel wat dorpen tussen uw dorp en Zarif Khel liggen. Geconfronteerd met dorpen in die richting, en die in de heel nabije ligging gesitueerd zijn van uw geboortedorp, als Jabeye en Raha, doen deze vreemd genoeg geen belletje rinkelen (CGVS, p. 19). Een ander nabijgelegen dorp als Ali Khail zegt u evenmin iets (CGVS, p. 19). Het is vreemd dat de dorpen aangehaald door het CGVS u niets zeggen, maar u wel correct enkele andere dorpen kunt benoemen, waardoor de indruk wordt geschept dat u deze heeft ingestudeerd. Deze vaststelling wordt bevestigd doordat u in eerste instantie over het dorp Khanjar aanhaalt dat u de naam ervan wel eens heeft gehoord, maar dit dorp niet weet liggen (CGVS, p. 18) om in tweede instantie dit dorp wel op te noemen wanneer u enkele dorpen opsomt nadat u werd geconfronteerd met de vele vraagtekens over uw herkomst (CGVS, p. 19, 26). Ook benoemt u Chartuut en Ghandjar Khel correct, maar wanneer dan wordt doorgevraagd naar dorpen rondom bijvoorbeeld Chartuut slaagt u er niet in een te noemen (CGVS, p. 19). Tot slot wordt vastgesteld dat u naast Hesarak geen enkel ander district van Nangarhar kunt benoemen, noch een plaatsnaam die u van uw thuis naar de stad Jalalabad door moest (CGVS, p. 13), noch een provincie van Afghanistan die naast Nangarhar is gevestigd (CGVS, p. 20). Zoals aangehaald hoeft van u zeker geen grote kennis worden verwacht, maar aangenomen mag worden dat u voldoende doorleefde kennis bezit over de regio waar u bent opgegroeid in Afghanistan. Bovendien staat uw gebrekkige kennis in schril contrast met de landenkennis die u wel heeft over uw reisroute naar België, terwijl u deze toch veel vluchtiger moet hebben beleefd. Zo kunt u heel gedetailleerd uitleggen welke landen u heeft doorkruist en hoe lang u er heeft verbleven (verklaring DVZ, vraag 32; CGVS, p. 22).

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het district Hesarak gelegen in de provincie Nangarhar. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Afghanistan kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in Hesarak heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een verzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt omwille van de algemene veiligheidssituatie in het land van herkomst. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland). De geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaats(en) vormen derhalve niet noodzakelijk de (actuele) plaats of regio van herkomst.

Het aantonen van de laatste verblijfplaats(en) binnen Afghanistan is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een verzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de verzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Het aantonen van uw plaatsen van eerder verblijf vóór uw komst naar België is daarenboven ook in een ander opzicht cruciaal voor de beoordeling van uw nood aan internationale bescherming. Bij een jarenlang verblijf in het buitenland valt immers niet uit te sluiten dat u reeds in een derde land reële bescherming geniet in de zin van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 1° Vw., of dat dit land als een veilig derde land in de zin van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 2° Vw. kan beschouwd worden, waardoor de noodzaak aan en het recht op een subsidiaire beschermingsstatus in België komen te vervallen.

Rekening houdend met het gegeven dat het geweldsniveau en de impact van het conflict in Afghanistan regionaal significant verschillend is (zie het **EASO Country of Origin Information Report : Afghanistan Security Situation – september 2020**, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/easo_coi_report_afghanistan_security_situation_2020_928.pdf en <https://www.cgvs.be/nl>), en het gegeven dat vele Afghanen binnen Afghanistan om diverse redenen migreren naar andere regio's, kan u, met betrekking tot de vraag of u bij terugkeer een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar uw Afghaanse nationaliteit, doch moet u enig verband met uw persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist (RvS 26 mei 2009, nr. 193.523). U bent er met andere woorden toe gehouden om zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon te leveren door duidelijkheid te scheppen over uw beweerde plaatsen van eerder verblijf binnen en buiten Afghanistan.

U werd daarom tijdens het persoonlijk onderhoud op de zetel van het CGVS d.d. 30 november 2019 uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. U werd op het einde van het persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of beweerde regio van herkomst in Afghanistan. U werd er vervolgens op gewezen dat het niet volstaat om louter te verwijzen naar uw Afghaanse nationaliteit en dat het voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw eerdere verblijfplaatsen voor uw komst naar België. Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Afghanistan afkomstig bent en/of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat u deze informatie meedeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven uw verzoek om internationale bescherming correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen. Er werd tot slot beklemtoond dat indien u het CGVS niet

duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt. U verklaart uw gebrekkige kennis wegens de slechte scholing en het feit dat er weinig mensen in uw dorp woonden die dan nog eens komen en gaan als gevolg van de veiligheidssituatie (CGVS, p. 26). Aangezien u zelf aanhaalt dat u niet weet hoeveel huizen Gad Khail telt en het een gemiddeld dorp is (CGVS, p. 16), mag worden aangenomen dat uw dorp meerdere huizen telt en u toch wel meer mensen bij naam zou moeten kunnen opnoemen dan de drie door u aangehaald. Op uw opmerking dat u toch enkele dorpen hebt kunt opsommen (CGVS, p. 26), werd eerder reeds beargumenteerd.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust.

Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Afghanistan of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielaanvraag raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico op ernstige schade loopt.

Volledigheidshalve dient nog opgemerkt te worden dat het niet aan het CGVS toekomt om te speculeren over uw verblijfplaatsen binnen en buiten Afghanistan, noch over het element of u afkomstig bent van een regio waar geen risico aanwezig is (RvV 9 juni 2017, nr. 188 193). De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen moet evenmin bewijzen dat uw verklaringen over uw persoonlijke omstandigheden onwaar zouden zijn, en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Het is daarentegen uw taak om uw verzoek om internationale bescherming te staven en dit geldt onverkort wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus. Het komt bijgevolg aan u toe om de verschillende elementen van uw aanvraag toe te lichten en alle elementen die de met het onderzoek van het verzoek belaste instantie relevant acht voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming, aan te reiken. Uit wat voorafgaat blijkt dat u hierin manifest faalt.

Het CGVS erkent dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het ertoe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofd geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

Het feit dat u kampt met mentale problemen, zoals blijkt uit de door u neergelegde documenten, wordt op zich niet betwist. Er dient echter te worden opgemerkt dat deze problemen geen verband houden met de criteria van de Vluchtelingenconventie of met de bepalingen opgenomen in de definitie van subsidiaire bescherming. Zoals eerder aangehaald wordt in deze documenten, nochtans specifiek gevraagd door het CGVS, niet geconcretiseerd van welke aard deze problemen zouden zijn dat ze uw cognitieve performantie of geheugencapaciteiten gehinderd zouden hebben. De psychologische attesten en verslagen tonen echter niet aan dat uw vastgestelde gebrek aan kennis omtrent elementen uit uw leefwereld en regio van herkomst te wijten zouden zijn aan uw psychologische toestand. Uw psychische problemen kunnen dan ook niet verklaren waarom u ongelooftwaardige verklaringen hebt afgelegd betreffende uw eigen leven en dat van uw familieleden in Afghanistan. Deze documenten zijn dan ook niet van dien aard dat zij de vaststellingen van de Commissaris-generaal kunnen weerleggen. Medische en/of economische problemen op zich ressorteren niet onder de criteria bepaald in artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet noch onder de criteria inzake subsidiaire bescherming zoals vermeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. U dient voor de beoordeling van medische elementen een aanvraag voor een machtiging tot verblijf te richten aan de staatssecretaris van Asiel en Migratie of haar gemachtigde op basis van artikel 9ter van voornoemde wet van 15 december 1980.

De verwijzingen van uw advocaat in zijn verzoekschrift naar uw geografische kennis en de toegevoegde OCHAkaart werd reeds meegenomen in de beoordeling van het CGVS naar aanleiding van de

weigeringsbeslissing. Gezien er geen geloof wordt gehecht aan uw beweerde afkomst uit Hesarak kan ook het neergelegde EASORapport over de veiligheidssituatie van Hesarak geen nieuw licht laten schijnen op bovenstaande beoordeling.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast."

2. Het verzoekschrift

In een eerste middel wordt de schending aangevoerd van het zorgvuldigheidsbeginsel, het redelijkheidsbeginsel en het gezag van gewezen arrest nr. 245 271 van 29 september 2020. De verwerende partij wordt verweten geen effectief onderzoek te hebben gevoerd naar verzoekers psychische toestand en de impact hiervan op verzoekers capaciteit om effectief op volwaardige en betrouwbare wijze aan het procedureverloop te kunnen deelnemen.

In een tweede middel wordt de schending aangevoerd van artikelen 48/3, 48/4, 48/9 en 57/1 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van het zorgvuldigheidsbeginsel en van het redelijkheidsbeginsel. De verwerende partij wordt verweten geen afdoende bijzondere procedurele waarborgen te hebben geboden tijdens het eerste persoonlijk onderhoud, en hieraan ook niet hebben getracht te remediëren door verzoeker opnieuw te horen nadat zij op de hoogte was van zijn psychologische toestand.

In een derde middel wordt de schending aangevoerd van artikelen 48/3, 48/4, 48/6 en 57/1 van de Vreemdelingenwet, van het zorgvuldigheidsbeginsel, van het redelijkheidsbeginsel, van artikelen 4 en 20 van richtlijn 2011/95/EU, artikel 3 van het VN Kinderrechtenverdrag, van artikel 24, lid 2 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie en van artikel 22bis van de Grondwet. Verwerende partij wordt verweten geen enkele impact te hebben gegeven aan de psychische toestand van verzoeker op de bewijslast en het geloofwaardigheidsonderzoek.

In een vierde middel wordt wederom de schending aangevoerd van artikelen 48/3, 48/4, 48/6 en 57/1 van de Vreemdelingenwet, van het zorgvuldigheidsbeginsel, van het redelijkheidsbeginsel, van artikelen 4 en 20 van richtlijn 2011/95/EU, artikel 3 van het VN Kinderrechtenverdrag, van artikel 24, lid 2 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie en van artikel 22bis van de Grondwet. Er wordt betoogd dat verzoeker wel degelijk als vluchteling erkend kan worden op basis van het voorliggende dossier dan wel op zijn minst voor de subsidiaire bescherming in aanmerking kan komen.

Volgende stukken worden ter ondersteuning van het verzoekschrift gevoegd:

2. RvV nr. 245 271 van 23 september 2020 ;
3. CGVS - Verzoek om inlichtingen ;
4. Verslag dr. D.V., d.d. 17.02.2021 ;
5. Medische informatie ability ;
6. Verslag K.B., d.d. 16.02.2021 ;
7. Verslag dr. D.V., d.d. 09.03.2020 ;
8. Verslag K.B., d.d. 10.03.2020 ;
9. Nangarhar province district atlas - district Hesarak
10. EASO, Afghanistan Security Situation juni 2019, p. 211-218"

3. Aanvullende nota

De verwerende partij maakt op 21 februari 2022 overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet een aanvullende nota over, waarin een evaluatie van de actuele veiligheidssituatie en humanitaire situatie in Afghanistan wordt gemaakt. Zij verwijst hierbij naar:

- EASO Afghanistan Security Situation van juni 2021;
- EASO Afghanistan Security Situation update van September 2021;
- EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022;
- UN Secretary General, The Situation in Afghanistan and its implications for international peace and security van januari 2022;
- EASO Country Guidance Afghanistan van November 2021.

4. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om “*een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie*” te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc* onderzoek van zowel de juridische als de feitelijke gronden, zoals deze voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

5. Beoordeling

5.1. Verzoeker verklaart Afghanistan ontvlucht te zijn voor de taliban die hem zou kunnen arresteren omdat zijn vader werkt voor de politie of het leger.

De commissaris-generaal oordeelde in zijn eerste weigeringsbeslissing van 21 februari 2020 dat verzoeker aan zijn medewerkingsplicht had verzaakt omdat hij er niet in slaagde volgende elementen aannemelijk te maken: i) zijn identiteit; ii) de werkzaamheden van zijn vader voor de Afghaanse overheid; en iii) zijn afkomst uit het district Hesarak in de provincie Nangarhar. Bijgevolg kon een nood aan internationale bescherming niet worden vastgesteld.

Op 17 september 2020 oordeelde de Raad in zijn arrest nr. 241 155 dat verzoeker inderdaad naliet zijn identiteit en nationaliteit, essentiële elementen in een asielprocedure, aan te tonen. Tevens kon verzoeker de Raad niet overtuigen een zoon te zijn van een politieagent of soldaat en afkomstig te zijn van het district Hesarak in de provincie Nangarhar.

De Raad stelde evenwel vast dat aan het verzoekschrift drie stukken werden gevoegd, met name psychologische en psychiatrische attesten, waarmee verzoeker de gebreken in zijn kennis en verklaringen trachtte te verklaren.

De Raad meende dat in het bijzonder de bevindingen van de kinder- en jeugdpsychiater niet zomaar aan de kant konden worden geschoven gelet op de zeer jeugdige leeftijd van verzoeker. De Raad benadrukte in zijn arrest dat indien de commissaris-generaal de door de kinderpsychiater gestelde diagnose in vraag stelde, het hem vrijstond om een andere kinderpsychiater aan te stellen die belast is met een diagnose en de beoordeling of verzoekers problematiek mogelijk een impact kan hebben gehad op het verloop van het persoonlijk onderhoud en de mogelijkheid om volwaardige verklaringen af te leggen. Een dergelijk onderzoek achtte de Raad des te belangrijker daar de bevindingen van de kinder- en jeugdpsychiater in lijn lagen met de bevindingen in de andere attesten. De Raad was van oordeel dat niettegenstaande verzoeker niet tegemoet was gekomen aan de plicht tot medewerking die op hem rust, “*dat twijfel over de mate waarin verzoeker bij machte mag worden geacht om het persoonlijk onderhoud te volbrengen en in dit kader volwaardige verklaringen af te leggen, op dit ogenblik, in het voordeel van verzoeker dient te spelen*”. De Raad vernietigde vervolgens de weigeringsbeslissing.

Pas op 22 januari 2021 richtte het CGVS een vraag tot inlichtingen aan verzoeker. In het bijzonder verzocht het CGVS om medische stukken die een duidelijk en omstandig overzicht bieden van

verzoekers medische historiek in België; de periode, wijze en frequentie van een eventuele behandeling en de eventuele negatieve impact van zijn medisch-psychische gezondheidstoestand op verzoekers cognitieve mogelijkheden en vaardigheden om deel te nemen aan persoonlijk onderhoud op het CGVS evenals volwaardige verklaringen af te leggen met betrekking tot zijn beschermingsverzoek.

Als antwoord hierop werden door de raadsman van verzoeker, naast de reeds drie voorgelegde psychologische en psychiatrische attesten, ook twee nieuwe psychologische en psychiatrische attesten overgemaakt.

In de daaropvolgende bestreden beslissing oordeelt de commissaris-generaal dat aan verzoekers bijzondere procedurele noden werd tegemoet gekomen. Verzoeker werd immers omwille van zijn minderjarigheid gehoord door een gespecialiseerde *protection officer*. Verder wijst de commissaris-generaal erop dat de consultaties bij de kinder- en jeugdpsychiater pas van start gingen op 2 maart 2020, na het persoonlijk onderhoud bij het CGVS en na de eerste weigeringsbeslissing van 21 februari 2020. Hij voegt eraan toe dat noch voor noch tijdens het persoonlijk onderhoud van 30 november 2019 er indicaties waren dat verzoeker kampt met bepaalde psychische klachten. Voorts stelt de commissaris-generaal dat op zijn vraag om bijkomende informatie, de verkregen antwoorden opnieuw uiterst vaag en weinig gedetailleerd bleven. Er wordt allerminst ingegaan op de vraag in welke mate verzoekers concentratie verstoord is en wat de gevolgen hiervan zijn op het afleggen van volwaardige verklaringen, of wat de impact is van zijn medisch-psychische gezondheidstoestand op zijn (cognitieve) mogelijkheden en vaardigheden om deel te nemen aan het persoonlijk onderhoud. Wat betreft de kenmerken van een autisme spectrum stoornis (hierna: ASS) wordt deze diagnose nergens effectief bevestigd noch wordt geduid wat de invloed ervan kan zijn op het afleggen van verklaringen. De commissaris-generaal wijst erop dat tijdens zijn persoonlijk onderhoud noch door verzoeker, noch door zijn voogd, noch door zijn advocaat enige bemerking is gemaakt hieromtrent.

De bestreden beslissing herneemt vervolgens de motieven van de eerste weigeringsbeslissing, met name dat verzoeker niet heeft voldaan aan zijn medewerkingsplicht en aldus zijn identiteit, zijn profiel als zoon van een politieagent of soldaat en zijn herkomst uit het district Hesarak in de provincie Nangarhar niet aannemelijk maakt. De commissaris-generaal voegt hieraan toe dat in de voorgelegde psychologische en psychiatrische attesten niet wordt geconcretiseerd van welke aard verzoekers mentale problemen zouden zijn en dat ze verzoekers cognitieve performantie of geheugencapaciteiten gehinderd zouden hebben. De psychologische attesten en verslagen tonen volgens de commissaris-generaal niet aan dat zijn vastgestelde gebrek aan kennis omtrent elementen uit zijn leefwereld en regio van herkomst te wijten zouden zijn aan zijn psychologische toestand. Verzoekers psychische problemen kunnen dan ook volgens de commissaris-generaal niet verklaren waarom hij ongeloofwaardige verklaringen heeft afgelegd betreffende zijn eigen leven en dat van zijn familieleden in Afghanistan.

5.2. De Raad acht het aangewezen om de inhoud van de voorliggende psychologische en psychiatrische attesten samengevat weer te geven.

In een eerste verslag van 10 maart 2020 geeft K.B., psychotherapeut bij Minor Ndako, een verslag van verzoekers verblijf in de leefgroep sinds 25 juni 2019. Daaruit blijkt dat verzoeker zijn vaste gewoontes heeft en dat hij heel moeilijk omgaat met verandering. Hij raakt snel overprikkeld en zondert zich geregeld af omdat hij niet met drukte om kan. Er zijn verschillende agressie-incidenten op school. Ook is zijn concentratievermogen beperkt tot 30 à 40 minuten. Hij functioneert beter wanneer er één op één wordt gewerkt. Met voldoende regelmatige pauzes kan er tot maximaal twee uur les gegeven worden. Ook gesprekken duren slechts 30 tot 45 minuten, waarbij hij vaak hoofdpijn krijgt en zich niet meer kan focussen op het gesprek, waarna hij er vaak vermoeid uitziet. Verzoeker heeft ook moeite wanneer er veel vragen worden gesteld en wil niet werken met vragenlijsten. Het geeft verzoeker meer rust wanneer hij zelf kan vertellen over wat hem bezighoudt. Tot slot meldt dit verslag dat hij volgende stressklachten heeft: hoofdpijn, slecht slapen, nachtmerries en overgevoeligheid aan lawaai (overprikkeling). Het helpt om geregeld pauzes in te lassen of wat moet worden besproken over meerdere sessies te spreiden. De psychotherapeut vermoedt dat verzoeker een autisme spectrum stoornis (ASS) heeft. In het kader van diagnosestelling en het opstarten van medicatie voor zijn emotieregulatie werd verzoeker doorverwezen naar een psychiater.

In een tweede verslag van 9 maart 2020 vermeldt de kinder- en jeugdpsychiater dr. D.V. dat ze verzoeker op een consult zag van 2 maart 2020. Zij merkt op dat verzoeker een goede oriëntatie in tijd, plaats en ruimte heeft. Verzoeker gaf aan snel drukte te ervaren in zijn hoofd en daardoor niet kunnen functioneren op school of op het time-out project. Hij heeft het moeilijk om emoties te verwoorden en blokkeert snel. Als er teveel gepraat wordt, of als een stresserend gesprek plaatsvindt, krijgt hij veel

hoofdpijn, blokkeert hij en krijgt een soort "black out". Verder heeft hij nood aan een vaste structuur en heeft hij moeite met veranderingen. Enkele autisme spectrum stoornissen worden door de psychiater opgemerkt. Medicatie met Abilify werd opgestart om verzoekers overprikkeling te verminderen.

Een derde verslag M-decreet van 22 juni 2020 van het CLB rapporteert dat verzoeker een IQ heeft van 64. Een verstandelijke beperking, traag werktempo, beperkte leerbaarheid en concentratieproblemen worden bevestigd. Volgens het verslag doet verzoekers gedrag denken aan autisme en/of traumaervaringen. Verzoeker heeft het moeilijk met veranderingen en ook zijn participatie in de klas werd bemoeilijkt door zijn regelovertrekend gedrag. Verzoeker maakt niet zo vlot nieuwe vrienden en kan de gevolgen van zijn gedrag niet goed inschatten.

In een vierde verslag van kinder- en jeugdpsychiater dr. D.V. van 17 februari 2021 wordt gemeld dat verzoeker ondanks de opstart van de medicatie Abilify en extra opvolging het heel moeilijk heeft om naar school te gaan. Het aanhouden van dag- en nachtritme is heel moeizaam. Ook bevestigt de psychiater dat verzoeker stress heeft omwille van de onduidelijkheden rond zijn familiehereniging; verzoeker heeft het verder moeilijk om emoties te verwoorden en blokkeert snel. Verder wordt opnieuw gemeld dat er kenmerken van ASS werden opgemerkt en dat verzoeker werd aangemeld bij een multidisciplinair centrum voor diagnostische opstelling.

Tenslotte wordt in een vijfde verslag van 16 februari 2021 door K.B., psychotherapeut bij Minor Ndako, meegedeeld dat verzoeker aanvankelijk vaak in een toestand van 'hyperarousel' zou verkeerd hebben, wat vaak resulteerde in woede-uitbarstingen en agressie-incidenten. Verzoeker heeft inmiddels rust gevonden en raakt, mede door de opstart van medicatie, minder overspoeld door emoties. Hij leeft nog steeds erg teruggetrokken, aldus dit verslag, en houdt er een problematisch schooltraject op na. Sinds september 2020 gaat verzoeker erop achteruit, hij verwaarloost zichzelf en maakt een depressieve indruk. Er wordt herhaald dat verzoeker beschikt over een IQ van 64, hetgeen wordt omschreven als 'matig mentaal beperkt'. Omdat zijn ontwikkeling op veel vlakken stagneert en de aangeboden hulpverlening niet toereikend is, werd een ondersteuningscentrum jeugdhulp ingeschakeld en een eerste rondetafelgesprek vond plaats in oktober 2020. Er zal een maatschappelijk onderzoek gebeuren en verzoeker zal worden aangemeld bij verschillende diensten voor ontwikkelingspsychologisch onderzoek.

Verder wijst de Raad erop dat verzoeker in Afghanistan maar vier jaar naar school ging. Hij verklaart daarbij dat de leerkrachten niet altijd afkwamen wegens onveiligheid, dat het een slechte school was en dat zijn school achteraf werd vernietigd door de taliban (AD CGVS, na vernietiging, stuk 8, verklaring DVZ, vraag 11; NPO, p. 10-12, 26).

In België kent verzoeker een problematisch schooltraject, waarbij hij niet op school aardde, naar een zorgboerderij ging, vervolgens thuisonderwijs werd opgestart en hij nu terug is ingeschreven op een school maar bijna niet naar de lessen gaat (verslag 16 februari 2021 door K.B., psychotherapeut bij Minor Ndako). Bovendien verdween verzoeker van 15 februari 2021 tot 1 januari 2022 van de radar.

5.3. Samenvattend kan worden besloten dat verzoekers situatie wordt gekenmerkt door (i) zijn minderjarigheid, (ii) zijn laaggeschooldheid, (iii) zijn mentale problemen die door de commissaris-generaal niet worden betwist en (iv) zijn verstandelijke beperking gelet op zijn IQ van 64, hetgeen evenmin wordt betwist.

Het kernpunt in deze zaak is in welke mate verzoekers mentale problemen en verstandelijke beperking een impact kunnen hebben gehad op het verloop van het persoonlijk onderhoud en op verzoekers mogelijkheid om volwaardige verklaringen af te leggen. Hierbij moet in het bijzonder rekening worden gehouden met het gegeven dat verzoeker pas 12 jaar oud was op het moment van zijn persoonlijk onderhoud bij het CGVS en het verloop van de tijd sinds de gebeurtenissen die hij ontvlucht is.

Het antwoord op deze vraag laat vervolgens toe na te gaan of voor verzoeker niet enkel omwille van zijn minderjarigheid bijkomende procedurele noden heeft, maar ook omwille van zijn mentale problemen en verstandelijke beperkingen die tot gevolg zouden kunnen hebben dat hij des te meer beperkt is in zijn mogelijkheid om aanspraak te kunnen maken op de rechten en te kunnen voldoen aan de verplichtingen voorzien in de relevante bepalingen van de Vreemdelingenwet.

5.4. Artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet houdt in dat verzoekers die als gevolg van hun individuele omstandigheden beperkt zijn in hun mogelijkheden om de rechten te genieten waarop zij aanspraak

kunnen maken en om te voldoen aan de verplichtingen die hen worden opgelegd (*Parl.St.*, Kamer, 2016-2017, DOC 54-2548/001, p. 54), passende steun kunnen genieten in de loop van de procedure.

Verzoekers die bijzondere procedurele noden hebben, worden dus best als dusdanig herkend voordat een beslissing door het CGVS wordt genomen. Het betreft hier een inspanningsverbintenis in hoofde van het CGVS (*Parl.St.*, Kamer, 2016-2017, DOC 54-2548/001, p. 55).

Daarom wordt een verzoeker om internationale bescherming verzocht een vragenlijst in te vullen bij het begin van de procedure om zijn eventuele bijzondere procedurele noden te bepalen, en dit in toepassing van artikel 48/9, § 1 van de Vreemdelingenwet. Bijgevolg gebeurt "*een (eerste) identificatie (...) op basis van een vragenlijst*" waarin de verzoeker op omstandige en precieze wijze zowel medische als niet-medische elementen moet aanbrengen waaruit zijn bijzondere procedurele noden blijken. Hierbij wordt de medewerkingsplicht van een verzoeker benadrukt, van wie verantwoordelijkheid wordt verwacht in het aanbrengen van dergelijke elementen (*Parl.St.*, Kamer, 2016-2017, DOC 54-2548/001, p. 55).

Evenwel dient de graad van medewerking en verantwoordelijkheid in hoofde van een verzoeker beoordeeld te worden in het licht van zijn individuele omstandigheden. Van een minderjarige verzoeker met mentale problemen en verstandelijke beperkingen kan immers niet dezelfde graad van medewerking en verantwoordelijkheid worden verwacht om elementen aan te reiken die blijk geven van bijzondere procedurele noden, als van een meerderjarige verzoeker.

Daarnaast wijst de Raad erop dat waar er sprake is van een inspanningsverbintenis om bijzondere procedurele noden te herkennen, er logischerwijze ook in hoofde van de commissaris-generaal een samenwerkingsplicht rust.

Dit wordt *de facto* bevestigd in het administratief dossier. Hoewel verzoeker op de betrokken DVZ vragenlijst 'procedurele noden' van 27 augustus 2019 aangaf dat er geen elementen of omstandigheden voorhanden waren die het vertellen van zijn verhaal of zijn deelname aan de procedure bemoeilijken (AD CGVS, stuk 5), blijkt dat voor verzoeker toch werd geoordeeld dat hij procedurele noden heeft en dit omdat zijn minderjarigheid *de visu* duidelijk was.

Het is niet onaannemelijk dat de mentale problemen en verstandelijke beperkingen van verzoeker, gelet op de taal- en cultuurbarrière en zijn zeer jonge leeftijd van 11-12 jaar bij aankomst in België, niet meteen als zodanig herkenbaar waren, laat staan reeds (medisch) gediagnosticeerd en bevestigd werden.

Niets in de Vreemdelingenwet verhindert een verzoeker om in een latere fase van de procedure elementen te signaleren die duiden op bijzondere procedurele noden. In de voorbereidende werken wordt uitdrukkelijk aangegeven dat een verzoeker om internationale bescherming op elk moment van het onderzoek en de behandeling van het beschermingsverzoek elementen kan aanbrengen waaruit alsnog zou blijken dat hij bijzondere procedurele noden heeft. Hij beschikt tevens over de mogelijkheid om elementen met betrekking tot deze beoordeling aan te brengen in het kader van het beroep tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (*Parl.St.*, Kamer, 2016-2017, DOC 54-2548/001, p. 55-56; GwH 25 februari 2021, nr. 23/2021, B.46 e.v.).

Het betoog van de commissaris-generaal dat tijdens het persoonlijk onderhoud op 30 november 2019 op het CGVS nergens naar voor gekomen is dat verzoeker niet in staat zou zijn om gehoord te worden, dat dit niet werd aangegeven door verzoeker, noch zijn voogd, noch zijn advocaat en dat verzoekers consultaties bij de kinder- en jeugdpsychiater pas van start gingen na zijn persoonlijk onderhoud en na het verkrijgen van de eerste weigeringsbeslissing van 24 februari 2020, vormt in dit kader dan ook geen relevant argument om de eventuele nood aan bijzondere procedurele noden niet nader te bekijken.

5.5. In zijn eerste vernietigingsarrest wees de Raad erop dat indien de commissaris-generaal de door de kinderpsychiater gestelde diagnose in vraag stelde, het hem vrijstond om een andere kinderpsychiater aan te stellen die belast is met een diagnose en de beoordeling of verzoekers problematiek mogelijk een impact kan hebben gehad op het verloop van het persoonlijk onderhoud en de mogelijkheid om volwaardige verklaringen af te leggen. De Raad gaf aan dergelijk onderzoek des belangrijker te achten daar de bevindingen van de kinder- en jeugdpsychiater in lijn lagen met de bevindingen in de andere attesten.

Uit de bestreden beslissing blijkt dat er geen toepassing werd gemaakt van artikel 48/9, § 2 van de Vreemdelingenwet, dat voorziet in een medisch onderzoek door een ambtenaar-geneesheer of een andere bevoegde beroepsbeoefenaar in de gezondheidszorg, aangewezen door de minister of zijn gemachtigde, die vervolgens aanbevelingen verstrekt over het verloop van de procedure en de bijzondere procedurele noden die desgevallend in acht moeten worden genomen (*Parl.St. Kamer, doc. nr. 54-2548/001, p. 56*).

De Raad kan de commissaris-generaal niet gelasten over te gaan tot een medisch onderzoek, maar herinnert eraan dat de commissaris-generaal ertoe gehouden is zich te gedragen naar het gezag van gewijsde van het door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen gewezen arrest nr. 241 155. Nergens uit de bestreden beslissing, noch uit het administratief dossier kan blijken waarom de commissaris-generaal niet is overgegaan tot zulk medisch onderzoek, terwijl dit net door de wetgever als een nieuw mechanisme werd ingevoerd dat in bijkomende mate bijzondere procedurele noden kan identificeren (*Parl.St. Kamer, doc. nr. 54-2548/001, p. 56*). Waarom de commissaris-generaal geen gebruik maakte van de mogelijkheden die in de Vreemdelingenwet voorzien zijn om eventuele bijkomende procedurele noden te onderzoeken, ondanks het gewijsde van 's Raads arrest, is onduidelijk. Deze onduidelijkheid klemt te meer daar er in hoofde van de commissaris-generaal een inspanningsverbintenis rust om verzoekers die bijzondere procedurele waarborgen behoeven als dusdanig trachten te herkennen en de commissaris-generaal bijgevolg ook aan een samenwerkingsplicht moet voldoen.

De commissaris-generaal heeft zich beperkt tot het versturen van een vraag tot inlichtingen op 22 januari 2021. In het bijzonder verzocht het CGVS om medische stukken die een duidelijk en omstandig overzicht bieden van i) verzoekers medische historiek in België; ii) de periode, wijze en frequentie van een eventuele behandeling en iii) de eventuele negatieve impact van zijn medisch-psychische gezondheidstoestand op verzoekers cognitieve mogelijkheden en vaardigheden om deel te nemen aan een persoonlijk onderhoud op het CGVS evenals volwaardige verklaringen af te leggen met betrekking tot zijn beschermingsverzoek.

De commissaris-generaal is van oordeel dat in de bijkomende verslagen van 16 en 17 februari 2021 niet wordt aangegeven in welke mate verzoekers concentratie verstoord is en wat de gevolgen ervan zijn op zijn verklaringen betreffende zijn vluchtrelaas, zoals afgelegd op het CGVS op 20 november 2019. De commissaris-generaal vervolgt: *“Indien er al een invloed zou zijn, werd er aldus nagelaten te verduidelijken wat de eventuele negatieve impact van uw medisch-psychische gezondheidstoestand op uw (cognitieve) mogelijkheden en vaardigheden waren om deel te nemen aan het persoonlijk onderhoud op het CGVS op 20 november 2019. Ook wordt er enkel aangehaald dat u weliswaar kenmerken vertoont van ASS, maar nergens in een van de attesten wordt deze diagnose effectief bevestigd noch geduid wat ervan de invloed zou geweest kunnen zijn op het afleggen van verklaringen bij het CGVS.”*

De Raad stelt evenwel vast dat in de bijkomende verslagen de mentale problemen en verstandelijke beperking van verzoeker worden herbevestigd en dat daarbij uitgebreid wordt geduid hoe deze zich uiten in verzoekers dagelijkse leven.

De Raad betwist niet dat er geen concrete antwoorden worden gegeven over de mate waarin verzoekers mentale problemen en verstandelijke beperking een impact hebben op het verloop van zijn asielprocedure. Dit gebrek aan de duidelijke beantwoording lijkt een tekortkoming in de medewerkingsplicht van verzoeker te impliceren.

In het verzoekschrift wordt evenwel terecht aangehaald dat verzoekers psychotherapeut en psychiater in essentie tot taak hebben om verzoeker te behandelen en te ondersteunen in zijn dagelijks functioneren, niet om medisch te attesteren in het kader van verzoekers asielprocedure.

Er kan uit de gegevens in het rechtsplegingsdossier niet blijken of de behandelende psychotherapeut en psychiater al dan niet de nodige expertise hebben om in het kader van een asielprocedure medisch te attesteren voor wat betreft *“de eventuele negatieve impact van zijn medisch-psychische gezondheidstoestand op verzoekers cognitieve mogelijkheden en vaardigheden om deel te nemen aan persoonlijk onderhoud op het CGVS evenals volwaardige verklaringen af te leggen met betrekking tot zijn beschermingsverzoek”*.

Redelijkerwijze kan worden aangenomen dat de wetgever, - net omdat niet elke arts, psychiater of beroepsbeoefenaar in de gezondheidszorg daartoe de nodige expertise heeft, - om die reden in artikel 48/9, § 2 van de Vreemdelingenwet heeft voorzien dat een ambtenaar-geneesheer of een andere bevoegde beroepsbeoefenaar in de gezondheidszorg, aangewezen door de minister of zijn gemachtigde, aanbevelingen kan verstrekken over het verloop van de procedure en de bijzondere procedurele noden die desgevallend in acht moeten worden genomen.

Waar in voorliggende psychologische en psychiatrische verslagen wordt geduid hoe de mentale problemen en verstandelijk beperking van verzoeker zich uiten in verzoekers dagelijkse leven, geeft dit al een zekere indicatie over verzoekers vermogen om volwaardig deel te nemen aan het persoonlijk onderhoud.

Indien de commissaris-generaal van mening was dat hierdoor niet voldoende concreet wordt geduid wat de eventuele negatieve impact daarvan is op verzoekers (cognitieve) mogelijkheden en vaardigheden om deel te nemen aan het persoonlijk onderhoud en volwaardige verklaringen af te leggen, dan verhinderde dit de commissaris-generaal niet om alsnog toepassing te maken van artikel 48/9, § 2 van de Vreemdelingenwet en gebruik te maken van het daarin voorziene mechanisme dat in bijkomende mate bijzondere procedurele noden kan identificeren via een medisch onderzoek door een ambtenaar-geneesheer.

De Raad herinnert eraan dat op de commissaris-generaal een inspanningsverbintenis rust om verzoekers die bijzondere procedurele waarborgen behoeven als dusdanig trachten te herkennen en dat de commissaris-generaal bijgevolg ook aan een samenwerkingsplicht moet voldoen.

Dit klemt des te meer nu niet wordt betwist dat de verzoeker minderjarig en laaggeschoold is alsook mentale problemen en een verstandelijke beperking kent. Verzoeker kan dan ook als bijzonder kwetsbaar worden aangemerkt waardoor een meer nauwgezette zorgvuldigheidsplicht van tel is, in het bijzonder in het licht van artikel 57/1, § 4 van de Vreemdelingenwet dat stelt dat het hoger belang van het kind een doorslaggevende overweging is die de commissaris-generaal moet leiden tijdens het onderzoek van het verzoek om internationale bescherming, *juncto* artikel 24 van het Handvest dat bepaalt bij alle handelingen in verband met kinderen, de belangen van het kind een essentiële overweging vormen.

Van de commissaris-generaal mag, gelet op de specifieke omstandigheden van deze zaak, dan ook worden verwacht dat hij, wat betreft het identificeren van bijzondere procedure noden, zijn inspanningsverbintenis en samenwerkingsplicht ruimer invult en meer doet dan enkel een vraag om inlichtingen formuleren.

Daarnaast merkt de Raad op dat de commissaris-generaal zich slechts richt op verzoekers mentale problemen maar geen verdere afwegingen lijkt te maken in het licht van verzoekers verstandelijke beperking, zoals blijkt uit zijn IQ van 64. Zo wordt er geen evaluatie gemaakt over de gepastheid van de vraagstelling door de *protection officer*, het voldoende voorzien van pauzes tijdens het persoonlijk onderhoud en de beoordeling van de antwoorden in het licht van verzoekers verstandelijke beperking, die toen 12 jaar oud was. Evenmin blijkt dat de commissaris-generaal een beoordeling maakt van het persoonlijk onderhoud en verzoekers antwoorden in het licht van wat niet wordt betwist in de voorliggende psychologische en psychiatrische attesten, zoals verzoekers laaggeschooldheid, moeilijkheden in het leggen van contacten en maken van vrienden, enz.

Gelet op wat voorafgaat, stelt de Raad vast dat de commissaris-generaal alsook de voormalige voogd en de advocaat van verzoeker *in casu* hun samenwerkings- en medewerkingsplicht te beperkt dan wel onvoldoende hebben ingevuld ten nadele van de minderjarige verzoeker. Daardoor is er geen duidelijkheid gekomen over verzoekers situatie en is er evenmin, in vergelijking met het vernietigingsarrest nr. 241 155, enige vooruitgang gemaakt.

5.6. Uit een brief van de raadsman van verzoeker van 20 december 2021, de verklaringen van de verwerende partij tijdens de terechtzitting van 14 januari 2022 en de verklaringen van verzoeker en zijn voogd op de terechtzitting van 9 maart 2022 blijkt dat verzoeker op 15 februari 2021 verdween uit het opvangcentrum Minor Ndako en pas nieuwsjaardag 2022 terug opdook. Verzoeker verklaart dat hij met een taxi vanuit Brussel naar Parijs reisde waar hij in het gezelschap van twee andere personen onder een brug leefde. Verzoekers verklaringen over zijn afwezigheid zijn op verschillende punten tegenstrijdig en weinig aannemelijk.

Niettemin, zijn afwezigheid gedurende bijna een jaar verklaart wel waarom er na de vraag om inlichtingen van het CGVS geen bijkomende verslagen werden voorgelegd over verzoekers mentale problemen. Door zijn vertrek is er geen verdere diagnostische oppuntstelling kunnen gebeuren van zijn mentale problemen zoals een bevestiging van de kenmerken van autisme spectrum stoornis (ASS).

5.7. Tijdens de terechtzitting wordt verzoeker gevraagd of hij nog contact heeft met zijn familie in Afghanistan, waarop hij negatief antwoordt. Hij wordt ook gevraagd naar eventueel contact met zijn oom in Londen. Verzoeker verwees herhaaldelijk naar deze oom langs vaderskant, die hij bij de DVZ identificeert als Amir M.J. (AD CGVS, dossier na vernietiging, stuk 8, Fiche "mineur étranger non accompagné"; Verklaring DVZ, vraag 21). Deze oom zou hem hebben geholpen om naar België te komen (NPO, p. 4; 6, 20).

Tijdens de terechtzitting van 9 maart 2022 ontkent verzoeker dat hij een oom heeft in Londen. Hij verklaart dat in Londen wel een broer genaamd Amir woonachtig is, die zeven tot acht jaar geleden uit Afghanistan is vertrokken.

De nieuwe voogd verklaart vervolgens dat naar aanleiding van het Child Focus-opsporingsbericht dat werd verspreid toen verzoeker een jaar geleden verdween, er recent een oproep is geweest van iemand die verzoeker herkende en die zich identificeert als zijn broer Amir die in Londen woont.

De voogd stelt dat verzoeker nog niet op de hoogte was van dit contact maar dat hij met zijn verklaringen nu bevestigt dat hij inderdaad een broer Amir heeft.

De voogd hoopt via deze broer Amir, waarvan nog moet worden geverifieerd of hij werkelijk is wie hij stelt te zijn, aan meer informatie te geraken over verzoeker.

Verder geeft de voogd nog aan dat hij stappen onderneemt om verzoeker onder bescherming van de jeugdrechter te plaatsen alsook om verzoeker uit het opvangcentrum in Sint-Truiden te halen dat geenszins geschikt is voor de minderjarige verzoeker. Het engagement van de nieuwe voogd ten aanzien van verzoeker, ondanks het moeizame traject, is opmerkelijk.

5.8. Gelet op de bijzondere kwetsbaarheid van verzoeker als laaggeschoolde minderjarige met mentale problemen en een verstandelijke beperking, gelet op de nieuwe elementen die tijdens de terechtzitting van 9 maart 2022 naar boven zijn gekomen en gelet op de vaststelling dat zowel door de commissaris-generaal alsook door de voormalige voogd en de advocaat van verzoeker in onvoldoende mate is voldaan aan hun medewerkings- en samenwerkingsplicht, besluit de Raad dat de eerdere twijfel die de Raad had over de mate waarin verzoeker bij machte mag worden geacht om het persoonlijk onderhoud te volbrengen en in dit kader volwaardige verklaringen af te leggen, nog steeds niet is weggenomen en dat deze twijfel, gelet op het hoger belang van het kind, op dit ogenblik, nog steeds in het voordeel van verzoeker dient te spelen.

In acht genomen wat voorafgaat is de Raad van oordeel dat een verder onderzoek naar bijkomende procedurele noden in het licht van verzoekers mentale problemen en verstandelijke beperking zich opdringt.

5.9. Zulk onderzoek moet tevens toelaten na te gaan of in het kader van de geloofwaardigheidsbeoordeling, naast verzoekers minderjarigheid, ook nood is aan een verdere verschuiving van de bewijslast naar de commissaris-generaal omwille van verzoekers mentale problemen en verstandelijke beperking.

Zulk onderzoek moet tenslotte eveneens toelaten na te gaan of bij de beoordeling van de nood aan internationale bescherming, naast zijn minderjarigheid, ook verzoekers mentale problemen en verstandelijke beperking in rekening moeten worden genomen.

Het komt aan beide partijen toe om in deze samen te werken zodat hierop een duidelijk zicht kan worden geboden.

5.10. Aangezien de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in deze de nodige onderzoeksbevoegdheid ontbeert en gelet op de grenzen van ondervraging ter terechtzitting, ontbreekt het de Raad derhalve aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1° van de Vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen. Bijgevolg dient de bestreden beslissing overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet te worden vernietigd.

Voorgaande vaststellingen volstaan om de overige in het verzoekschrift aangevoerde middelen en grieven niet verder te onderzoeken.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 7 mei 2021 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenendertig maart tweeduizend tweeëntwintig door:

mevr. M.-C. GOETHALS,
mevr. M. MAES,
mevr. M. RYCKASEYS,

kamervoorzitter,
rechter in vreemdelingenzaken,
rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. S. HUENGES WAJER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. HUENGES WAJER

M.-C. GOETHALS